

lem og hans Partifæller havde taget politiske Hensyn og ikke saglige. Maa jeg her overfor sige, at det ærede Medlem udtalte tidligere sin Glæde over, at det var lykkedes de to Partier at føre ud af denne Lov den Politik, som var i § 2 i den gamle Dyrstidslov. Det tog jeg som Udtryk for, at det ærede Medlems Modstand mod at bibeholde det gamle Princip i den nye Dyrstidslov udelukkende eller i hvert Fald først og fremmest skyldtes politiske Hensyn, og det syntes jeg, jeg var fuldkommen berettiget til at mene efter den Udtalelse, det ærede Medlem fremkom med.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Indstilling af Fællesudvalget (se Tillæg B. Sp. 309)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 117 Stemmer.

Formanden: Fra Landstingets Formand har jeg modtaget Skrivelse af 5. ds., hvorefter Landstinget i et Møde samme Dag har vedtaget Forslag til Lov om Stats- og kommunale Dyrstidsforanstaltninger i Overensstemmelse med den af Fællesudvalget derom gjorte Indstilling. Lovforslaget vil herefter nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Fastsættelse af Husleje.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 415; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 271).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Simonsen): Jeg skal først knytte et Par Bemærkninger til den af Udvalget afgivne Betænkning. Som det fremgaar af den, er der langt fra opnaaet Enighed, indenfor Udvalget. Et Vidnesbyrd derom er de mange Ændrings-

forslag. Det er vel noget nær enestaaende, at der til et Lovforslag paa 21 Paragraffer er stillet 41 Ændringsforslag. Det har dog ikke skortet paa Bestræbelser for at mødes i Enighed, men i nogen stor Udstrækning er det ikke lykkedes. Der er ikke noget fast Flertal eller Mindretal helt igennem til de forskellige Ændringsforslag. Dog har der om de forskellige Spørgsmaal af mere principiell Betydning samlet sig et Flertal bestaaende af de radikale og socialdemokratiske Medlemmer i Udvalget, og overfor dem staar et konservativt Mindretal, bestaaende af Venstres og det konservative Folkepartis Medlemmer.

Der har dog i alt Fald været Enighed om, at noget maatte der gøres for at beskytte Lejerne under Bolignøden. Der har været en Erkendelse af, at Samfundsforholdene i Øjeblikket har gjort Partiet ulige mellem Husejer og Huslejere. Men den Retfærdighed, som der ved Sagens første Behandling fra konservativ Side blev udtalt Ønske om at vise, har man under Forhandlingen i Udvalget ikke mærket videre meget til overfor Lejerne. Det forekommer mig, at Venstre og det konservative Folkeparti har vist unødigt Omhu for Ejerne. Man har i Udvalget ikke villet gaa de rimelige og hensynsfulde Husejere for nær; de bestaaende Huslejenavn har heller ikke gjort det; det bedste Vidnesbyrd om, at noget saadant ikke er sket gennem den hidtidige Lovgivning, har man netop i de dagligt stigende Ejendomspriser. Det maa slaa al Tale ned om, at man vil forhindre Grundejerne i at faa et retmæssigt og rimeligt Udbytte af deres Ejendom. Det er muligt, at Bestræbelserne fra konservativ Side ikke bevidst har tilsigtet at skærme Huslejeaagerne eller de hensynsløse Spekulanter i Bolignøden; men det kan meget let gaa saaledes, at en alt for stor Omhu for Husejerne vil virke som en Beskyttelse for dem, som man netop skulde søge at stække. Man maa vogte sig for ved en saadan Lejlighed at gøre Hullerne i Soldet saa store, at ikke blot de honnerte Husværter kan slippe igennem, men at ogsaa de store graadige Udbyttere slipper igennem. I saa Fald er jo Arbejdet forfejet. Og en Fare derfor ligger der efter min og Flertallets Mening unægtelig i flere af Mindretallets Ændringsforslag.

Der er rettet en Mængde Henvendelser til Udvalget. De fleste stammer fra private, der har haft Ønsker eller Besværinger at forebringe. Det vilde have medført